

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡ ΜΕΡΙΜΕ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ

Σ α λ ὄ ν σ ω ρ Σ δ ν, 30 Τούνιον.

Αραπημένη μου,
Βράσκομαι σε μιά άπαιδια πόλη και είμαι πονάχος μέσα σ' ένα απόλυτο πανδοχείο. Έξω φυσάει ανεύσιο τρομερός πού ξηραίνει τά πάντα και άντερει στους μεγάλους διαδρόμους, σαν μιά άγρια άγρια.

Γιά νά παρηγορήθη απ' αυτή τη μανία της φύσεως; σαζ γράφω και χαρίζωμαι που σπάσαι πώς θά περάσετε και σεις παθόμοις μέρες μέ το ταξίδι σας.

Μέσα στήν έκπλοια του Σαν Βενέτον είδα μιά διορρή δεσποινίδα πού έκανε μετανοείς. Έτσι δέν τά λέτε αύτά τά σκυψιάτα πού πάντες μπροστά στις άγριες είλοκτες; Κοντά της στεκόταν ή μητέρα της την έπειτρον με μεγάλη προσοχή. Καθώς έχαρασσα σημειώσεις για τις Βυζαντινές είλοκτες του ναού, άναψωστόμην τι νέχει κάπιες άρι γε η νέα αντή, ώστε νά υποβάλλεται σε ένα τέτοιο κονομέσια!

Θά ήταν αποδού ίσως τὸ παράπομπα της. Μήπος γίνεται και σεις θήσασα, διτος συνηθίζεται τόσα στο Παρίσι; Κι όμως είναι κρίμα πού έδωσαν σ' αὐτό τὸ ώρατο πράγμα του λέγεται πίστις μιά τόσο γελούδι μαρφή. "Άν βλέπετε ενδέλειαν πασιλεύει στήν Ιταλία θά μη καταλαβαίνετε. Άλλα πιστεύω πώς θά την έπισκεψήτε και θά μης δυνηθήτε. Θά ιδήτε πόσο άλογιώτακε η ο κόσμος έκει."

Πέρασα σδο μν σχεδόν τόν κενώνα μελετώντας τη μνθολογία σέ παλαιά συγχράματα λατινικά και Ελληνικά. Λότο με διασεκάδες πολύ κι' αν ποτε οᾶς θέλητο ή έπιθυμαί νά μάθετε τίποτε σχετικά ζητήσης μου νά οᾶς ίνδοεις ήρισμένα βιβλία πού θά σᾶς κατατοπίσουν και θά σά κάρυν σοφή σύν κι' έμεινα.

Πέστε μου πός περνάτε τὸν καιρόν σας; "Ήθελα πολὺ νά τὸ έμαθανα. Βάζω στοίχημα πώς θά καταλήξετε νά γράψετε κανένα βιβλίο, λίγη καρδιά ένιστε, λίγη έπορεια, λίγη εύλαβεια και γίνεται κανεὶς συγγραφέας. 'Ο Θεός νά σας φύλαξεν απ' αὐτό!...

Σάς άπορημετό. Φυσικαί πάντα ανείναι δυνατά. "Άν θέλετε νά μη κάμετε εύτυχισμένον γράψτε μου στὸ Αθηναϊόν: Πόστερεστάν

ΠΡΟΣΠΕΡ

Α β ε ν ι θ ο 20 Τονιού
λ ι σ ο ν

Φιλάττη μου,

Τὸ γράμμα σας έφθασε σε μιὰ στιγμή πού ήμουνα πολὺ λυπημένος για τὸν θάνατο τοῦ Δουνός τῆς Ορεάνης και μοῦ έδωσε λίγη παρογόμα...

Βλέπω ωστόσο μέ λύπη μου δει η κοκκεταρία σας δηλού και αιχνέναι. Πάντως οᾶς ενθάρρυντο γιά τὶς προσευχές σας αν δὲν είναι κι' αιτεῖς κοκκεταρία και τίποτε περισσότερο.

Αυτούμοι πολὺ πού διαβάζετε μετάφραση 'Ομήρου. Θά έπροτισθός νά έδιαβάστε Έλληνηγκ γραμματική πού στην άρχη θά σᾶς φαντάστη πολὺ βρατερή, μη θέτερα διά σας βοηθόδος νά καταλάβετε τὸν πλούτο τῆς Έλληνικῆς γλώσσης. Και τότε θά σᾶς έρχονται ή δι-

είχε κάνει μιὰ τόσο ψηφήλη γνωριμία.

"Οταν κι' έκεινοι δημος σηκώθηκε νά φύγη είδε ότι τοῦ έλειπε τὸ ρολόι του, τὸ πορτοφόλι του, τὰ πάντα. Τὸ μαλά του πήγε άμεσως στη νέα. Αντές ή λοιποδέντρες είνε τόσο έπικινδύνες. Ναί τοῦ είχαν πάρει όλη τὴν περιουσία του. Τώρα θά ήταν υπόχρεωμένος νά καταφύγη στην άστυνομία. Σκέπτεται δημος πόρτα νά δηηγηθή τοῦ θάνατον στὸν Λουσέν. Φαντασθήτε δημος τὴν έπιληξή του δημος στὸ πρόσωπο τοῦ εισαγγελέα, δεν ανεγνώστε πού θανεστείνειν! Τότε κατάλαβε διεί πεστεί θύμα ένος ξενπονού λωποδητή, δη ποιος κατάφερε νά «ξαφέλη» τὰ θύματα του κάνοντας τὸν οφθαλμὸν και διαποτελή κάχιο και προσαρμόσθενος στὶς περιστάσεις. Και μη ξέροντας τι νά κάνη έπειστε μιὰ μήνυση... έπι έπεισηστε και λοιπό.

Μά άπο τότε δεν ξαναπάτει τὴ νύχτα σε δημοδού πάρο. Είχε τόσο φοβηθή, ώστε και τὸν διευθυντή τῆς άστυνομίας ήταν έβλεπε ότι παγίανε γιά σημασμένο λωποδητό. Συμβαίνουν τόσα δηρόσπιτα στὰ παγίανα τῶν δημοσίων κήπων.

Μά τι τό θέλετε, δεν ξέραστε ποτὲ τηγκαλωσύνη τοῦ Ελευθερεύοντος δηλοίος δεν τοῦ έκλεψε μάκην και τὸ σακκάκι του.

ΑΛΜΠΕΡ ΣΟΥΔΙΕ

άθεσις νά μελετήσετε ποιαδά τά Έλληνικά και θά έβλεπατε πόσα ώραία πράγματα θά είχατε νά διαβάσετε και ποτέ θά έπανατε γ'άσχολησθε μόνον με τὶς τουαλέτες σας. "Όλα είνε δημοφά μέσα στὸν 'Ομηρο, ότι και τὰ έπιθετα έχουν μιά διάρρεια θαυμαστή.

Θυμάμαι πως κάποτε είδα νά λέπη τὴν θάλασσα πογκρυφεία και τό βρήκα άπειρολή, μά πηγαίνοντας στὸν δελφούς ήνα λοιπασίλεμα, είδα πράγματι τού θάλασσα πορφυρένα και τότε κατάλαβα πώς δὲν έλεγε πορφύρα ήπειροβόλη δ' 'Ομηρος. "Ηταν μεγάλος ζωγράφος δ' ουρφάλος 'Έλλην ποιητή!

Τά τελευταία λόγια από τὸ γράμμα σας είνε για μένα αινίγματα. Μού δέντε πώς δέν θά μού ξαναγράψετε και δέν ξέρω διόλον τί σᾶς έκαμψα για νά άξιζω μιά τέτοια τημορια. Γιατί παιζετε τόσο με τὸ αισθητό μου;

Χαιρετε. Περιμένω γράμμα σας πού ν' άναιρη δησ μού γράψατε έντορα πικρά κι' ασχημά.

ΠΡΟΣΠΕΡ

Π α γ i σ i 27 Α ά γ ο ο ά σ τ o v

Λατρευτή μου,

Τὸ γράμμα σας ήταν κάπως λιγάνετο άγριο από τ' άλλα. Τί κρίμα για μή τό λαβό κεί κάπως πού ήμουνα! Θύ λαμπρόμουνα τοσο μαθαίνοντας διτο άρχιστε νά μελετήτε Έλληνικά. Γιά τά σᾶς ενθαριστήσω κι' έγραφα θά σᾶς ποτὲ λέπει δ' 'Ομηρος τὴν γνωία τού θέξει ώρατα και πυκνά μαλλιά σαν κι' έσας. Τήν λέπει «ε θ π λ ο κ α μ θ σ».

Λυτοδημα πολὺ ποι θά πάτη τόσο άργα στην Ιταλία, γιατί κινητενέτε νά βρήστε έκει βροχές και νά μή θαυμάστε τὸν άρδιο οὔργινο τῆς Νεαπόλεως, ούτε νά φάτε φρούτα.

Στὸ γνωστό από τὸ ταξίδι μοι μού συνέβη έπεισοδίο. Καθώς έτοιμαζόμουν ν' άνεβω στὸ λεωφορείο, μὲ τὸ δηπότο θά ταξίδευα παρονιαστήκαν διό κυρίες και, ούτε λίγο ούτε ποτὲ, μού έμπιστεύθηραν μιά νέα κερία πού έπρόσειτο νά κάμη τὸ ταξίδι μόνη της και μὲ παραχάλεσαν νά την άναλαβώ έπει τὴν προστασία μου.

Άντο δέν μοι ήταν διόλων εύχαριστο. γιατί κατάλαβα άμεσως πότε θά έπειτε νά μην κατέναιστο σ' δηλού τὸ δρόμο. Όποιοδήποτε δέχτηκα και προσπάθησα νά είμαι διο πορθόσσο εθγενής και δηλυτής μὲ τὴν προστασίου μου, ποτὲ ήταν μιὰ πολὺ δημοφάρ γνωίας και μιλούστη με μεγάλο ένθυμουσαρό για τὴν άθανασία τῆς ψυχῆς!

Η τιμάτα πρότεις δηρες έπέρασαν άφετε καλά και εύλαβιστα, άλλα τὶς ίντολετα 24 είχαμ συνδούσι διό δηλητούς νέονς κι' έστι έργαθάσαν βυθούν στὸ Παρίσι. "Εκεί ή νεαρή κυρία μ' ένθαριστήσε θεριά για τὴν συντροφιά μου, για τὶς περιποιήσεις μου και μού είπε πότε ήταν πολὺ έντυχης πού είχε ταξίδευσε μιά έναν τόσο διά σημ ον άνθρωπος πού ήμουν έργο! (Έπαναλαμβάνω άσχιμος τὰ λόγια της). "Ωστε είμαι διάστασης; Μά ποτὲ είχε μάθει ποιος ήμουν και μοτίστησης; Μοντέριο!

Έσπερθηρα άμεσως νά τά γράψω μιὰ αιτά σε οᾶς δησ ποτὲ έχετε τόσο κακή ιδέα για μένα. Και μης γράφω και κάτι αλλό: Τὸ Φθινόπωρο θά άρχισαν νά γράφω μιὰ ηθικοπλαστικό βιβλίο. Σας άγινον και προμένω πάντα τά γλυκά λόγια πού μού έχετε έποσθεθή.

Θυμάμαστε πόσο έθαμπάσατε τὸ βιβλίο μον με τὶς είλοντες από τὶς άντικες τῆς συλλογής μον: "Άλλοιμονο! "Έχαστα τὶς προάλλες τὴν ωραίωτερη απ' αιτές καθώς προσπαθούντα νά βοηθήσων ήνα μεθυσμένο νά γηραστεί στὸ στότι του. Αντέδ θά πά πη νά κάνη κανεὶς καλό.

Νά με λιτασθε, καλή μου φίλη.

ΠΡΟΣΠΕΡ